

СОДРЖИНА:

ПОЕТИКАТА НА АЛЕКСАНДАР МАКЕДОНСКИ ВО ЦИВИЛИЗАЦИИТЕ

Изгрејсонце на походот, 7–17.

Појдовна точка, 18–27.

Во Египет и Африка, 28–33.

Свездата на судбината во Вавилон, 34–44.

Кон почетокот на крајот, 45–55.

Александар во Индија, 56–60.

Танц на гените, 61–69.

Наследство без наследник, 70–78.

Жан Ложие за Александар Македонски и Радован Павловски, 79–82.

Клон и отклон во современите цивилизации, 83–87.

ДЕМОКРАТСКА ЦУНГЛА

Моите погледи за демократијата, 91–93.

Слобода против слобода, 95–98.

Надеж – ништо да се нема, 99–104.

За жал своје умрет, 105–109.

Површни луѓе на површина, 110–114.

Демократска цунгла, 115–121.

Генетска бомба, 122–126.

Источно од Рајхот, 127–132.

Титаник тоне, 133–138.

Македонски рулет, 139–144.

Валута, валавица, 145–149.

Тренирање на потписи, 150–155.

Стриптиз на албански начин, 156–161.

Чара врви низ народот, 162–166.

Седумнаесетта македонска паралела, 167–172.

Харизма и кукли, 173–178.

Во пеколот на невработените, 179–184.

Во рајот на дембелите, 185–189.

Лисабонски ноќи, 190–194.

Пумпации, 195–199.

Понапред ли?, 200–204.

Занес, 205–209.

Празнина и химна, 210–214.

Кртица, катакомби. Галапагос, 215–220.

Царска киселина, 221–226.

Белата куќа и белиот свет, 227–231.

Налево круг, 232–237.

Европа се разминува со Европа, 238–243.

Македонија и уште илјада други сушни години, 244–251.

Меѓу одамна минато и идно свршено време, 252–261.

Нашиот современик Болен Дојчин, 262–268.

Нема веќе народ за лажење, 269–272.

Афирмација на политичкиот есеј, 273–276.

Био-библиографска белешка, 277–280.